

ALARA UÇAR

RESİMLEYEN:
KEREM CUFALAR

SEVİMLİ HAYVANLAR

PEYGAMBERİMİ
ANLATIYOR

GÜLCE
ÇOCUK times

ARAŐTIRMACI KUŞ

İŐte Geliyooooooooor! Sabırsızlıkla O'nu görmeyi bekliyorum!

Saat sabahın 4'ü. Birazdan sabah ezanı okunacak. Burası Mekke, hava bu saatte bile çok sıcak.

Her sabah burada O'nu bekliyorum. Kalbim pır pır!

O kim mi? Tek kelimeyle anlatamam ki!
O dünyaya ışık saçan, nuruyla nurlandıran...
Herkesi kibar davranan... Sokakta gördüğü
çocuklarla oyunlar oynayıp, onlarla ilgilenen,
hatırlarını soran... O bizim peygamberimiz! O,
Hazreti Muhammed (s. a. v.)...

Ben de buraların en renkli ve araştırmacı kuşuyum! Her şeyi gözlemlerim ve incelerim.

Her sabah Peygamberimizin evden çıkmasını bekler, onun arkasından camiye kadar giderim.

Cik cik cik diye civıldarım...

Ben de kendi dilimle ibadet ediyorum. Allah'ı zikrediyorum.

Her hayvan gibi yani...

Her sabah ağır ağır adımlarla yürüyor mes-cide. Hiç acelesi yok gibi.

Sokakta gördüğü insanlara selam veriyor.

Hele ki çocuk görürse, başlarını okşar, onları öper.

Etrafındaki herkes mutlu. Onu gören insanlar hemen gülümsüyor.

Geçtiği her yer mis gibi gül kokuyor. Sanki her yer gül bahçesi.

Mescide giriyor. Uzun uzun namazlarını kılıyor. Arkasında ümmeti. Yani dostları.

Yani Allah'ın sevgili kulları, sahabeler. Onları görünce canım hep namaz kılmak istiyor.

İnsan olsaydım, bir vakit namazımı bile kaçırmazdım biliyor musunuz? Ah ah; siz insanlar ne kadar da şanslısınız...

Sonra çıkıyor meşcidinden, evine dönüyor. Eve girerken her seferinde 'Selamun aleyküm" diyor.

Bazen kızının evinin önünden geçiyor. Hz. Fatıma'nın yani. Hz. Fatıma'nın çocuklarını çok seviyor.

Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin. Peygamberimizin torunları. İki güzel çiçek gibiler. Onları tanısanız o kadar çok seversiniz ki. En yakın arkadaşları olmak istersiniz.

İkisiyle de oyunlar oynuyor hep. Peşlerinden koşuyor. Güldürüyor yüzlerini. Dünyanın en yumuşak yürekli dedesi... Çocuklarla çocuk oluyor.

Peygamberimiz su içerirken oturuyor. nce besmele çekiyor. Suyunu tam  yudumda içiyor. Yavař yavař. Sonra da “Elhamdülillah!” diyor.

Hem biliyor musunuz bu insan sağlığı için en iyisiymiş!

Yemek yerken de öyle. Hep çok kibar. Hep çok sakın.

Ne yese mutlaka etrafındakilere ikram ediyor. Paylaşıyor her şeyini...

Yemeği hazırlayana muhakkak teşekkür ediyor.

Yolda yürürken, ayağa takılabilecek şeyleri kaldırıyor. Geçenlerin ayağı takılmasın, zarar

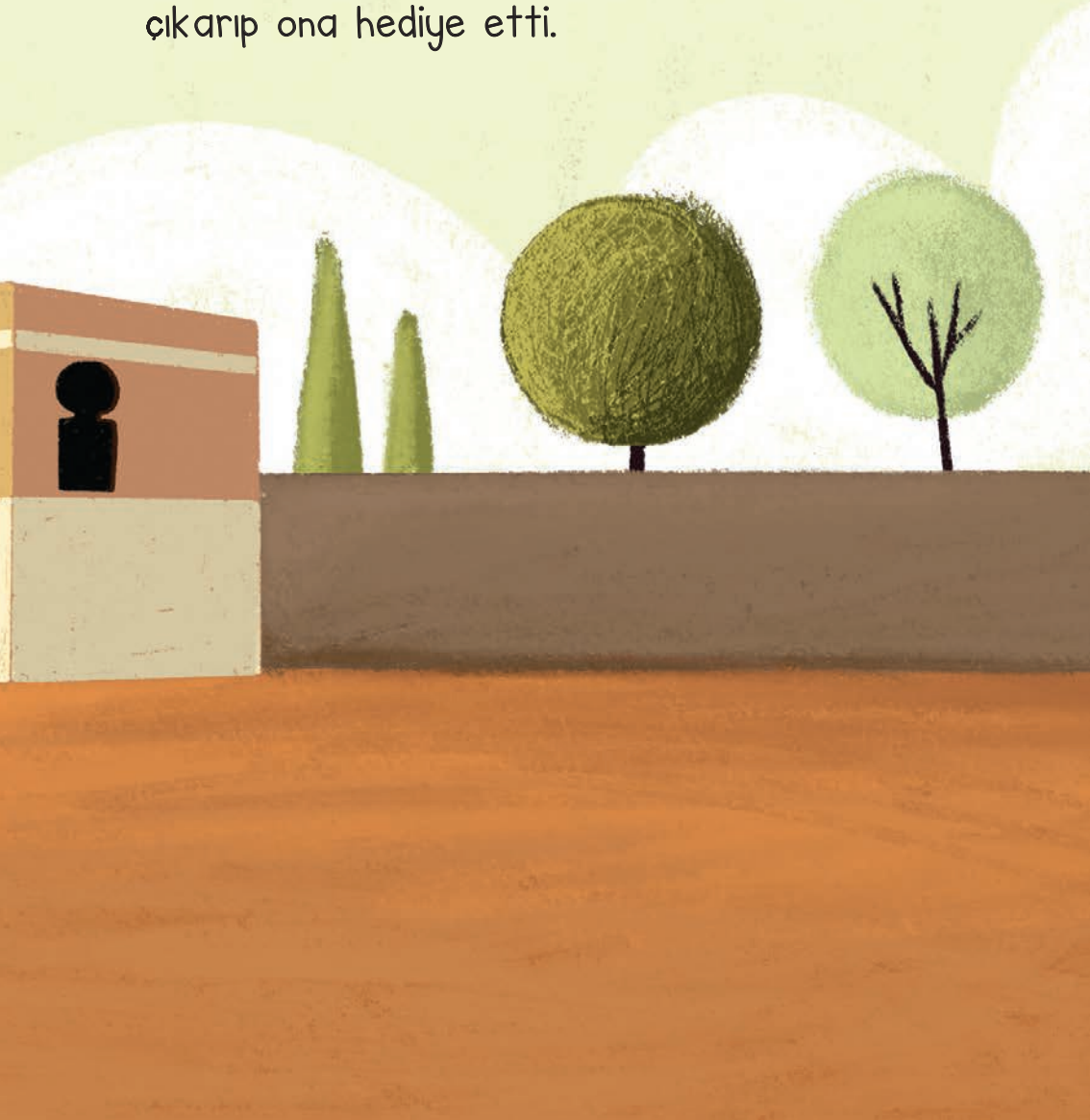
görmesinler diye. Bu kadar iyi kalpli olmak ne kadar güzel!

Ben de gözlemci bir kuş olarak, aynı şeyleri yapmaya çalışıyorum. Mesela geçen gün, sokağın ortasında duran bir çiviye kenara aldım. Kimsenin ayağına batmasın diye.

Yani bir sünneti uygulamış oldum! Yehu!

Bir de biri ondan bir şey isteyince asla 'hayır' demiyor. Hemen veriyor elindeki. Hatta bir keresinde bir sahabe amca üstündeki hırkayı beğendi. Peygamberimiz hemen çıkarıp ona hediye etti.

Ben de bulduğum tüm yemeklerimi kuş arkadaşlarımla paylaşıyorum! Yaaa gördünüz mü yine bir sünneti uyguluyorum yani.

Sonra geceleri herkes uyurken kalkıyor, namaz kılıyor. Gece namazlarını çok önemsiyor Peygamberimiz.

Sanki, bütün dünya uyurken daha çok seviyor yaratıcısına dua etmeyi.

Hele ki Cuma günleri! Tam bir bayram havası oluyor buralarda, bir görseniz. Cuma günleri gelince tırnaklarını kesiyor, yıkıyor, temiz elbiseler giyiniyor, güzel koku sürüyor...

→ temiz elbisele

← misvak

